

THE PRINCIPLES OF PUBLIC PROSECUTOR'S DISCRETION NOT PROSECUTING THE NON PUBLIC INTEREST CRIMINAL CASES

ADULYAKHUP THONGJEAN 5236857 SHCJ/D

Ph.D. (CRIMINOLOGY, JUSTICE ADMINISTRATION AND SOCIETY)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: PUNCHADA SIRIVUNNABOOD ,Ph.D.,
SUNEE KANYAJIT,Ph.D., POOM MOOLSILPA,S.J.D., KULLAPHOL PHOLLAWAN,LL.M.**ABSTRACT**

This research intends to study the attitude of public prosecutors and personal factors that could affect the use of their discretion in deciding not to prosecute the non public interest criminal cases, including, analyzing the laws and regulations relating to the discretion of public prosecutors in deciding not to prosecute the non public interest criminal cases. It also seeks an appropriate principle of public prosecutor's discretion in deciding not to prosecute the non public interest criminal cases in order to improve the criminal justice administration by using a combination of research that focuses on quantitative research as a core and also supplemented by qualitative research. The quantitative research studies the population based on the public prosecutor who is responsible for the issuance of order relating to the criminal case, in Provincial Chief Public Prosecutor operating in the regional area in Thailand and Executive Director operating in the Central of Bangkok with a total amount of 235 persons. The qualitative research studies documents and in-depth interview on target population, including the prosecutor in charge of the management in the Office of the Attorney General with an amount of 20 persons. Qualified persons in the field of law, criminal justice system, criminology with at least 10 years of experience an amount of 10 persons.

From this study, it was found that the different backgrounds of public prosecutors or the personal factors; such as, gender, age, highest education background, the maximum amount of time working in the prosecutor to consider criminal responsibility would not affect the discretion in deciding not to prosecute the non public interest criminal cases in any way. Although public prosecutors have positive attitudes towards the use of discretion in deciding not to prosecute the non public interest criminal cases, the process of laws and legislation regulations relating to the non public interest criminal cases do affect the discretion of the prosecutor in deciding not to prosecute the non public interest criminal cases.

To protect the rights of offenders and achieve the purpose of maintaining peace and order of the society, the Office of the Attorney General should clearly amend laws and regulations related to definition or nature of the non public interest criminal cases. By reducing steps or procedures in proposing opinions to not prosecute in a brief statement based in a way as to decentralize the power from the top to the bottom and equip a training course for public prosecutor on the principles of public prosecutor's discretion not prosecuting the non public interest criminal cases and published the guidelines for public prosecutor in order to raise awareness and understanding in this regard. In addition, there should be a public relations exercise to enhance understanding about the authority of public prosecutor in this part. This can be done through the media by arranging a seminar involving all sectors to take part.

KEY WORDS: PUBLIC PROSECUTORS/DISCRETION NOT PROSECUTING THE NON PUBLIC INTEREST CRIMINAL CASES/ATTITUDE/PERSONAL BACKGROUND OF PUBLIC PROSECUTORS

223 pages

หลักการใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการในการสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาที่ไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชน
THE PRINCIPLES OF PUBLIC PROSECUTOR'S DISCRETION NOT PROSECUTING THE NON PUBLIC INTEREST CRIMINAL CASES

อดุลยคุปต์ ทองจีน 5236857 SHCJ/D

ปร.ด.(อาชญาวิทยา การบริหารงานยุติธรรมและสังคม)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: พรพนชญา ศิริวรรณบุษย์,Ph.D. ,สุณีย์ กลัยะจิตร,ปร.ด.,ภูมิ มูลศิลป์,S.J.D.(DOCTOR OF JURIDICAL SCIENCE),กุลพล พลวัน,น.ม.,น.บ.ท..

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลและเจตคติของพนักงานอัยการที่ส่งผลการใช้ดุลพินิจในการสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาที่ไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชน ตลอดจนวิเคราะห์กระบวนการทางกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวกับการสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาที่ไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชนที่ส่งผลการใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการในการสั่งไม่ฟ้องคดีอาญา และศึกษาหาหลักการในการใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการในการสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาที่ไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชนที่เหมาะสม เพื่อนำไปพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมในส่วนของพนักงานอัยการต่อไป โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสานที่เน้นการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลักแล้วเสริมด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณได้ทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับพนักงานอัยการทั่วประเทศที่ทำหน้าที่ออกคำสั่งเกี่ยวกับคดีอาญาในตำแหน่ง อัยการจังหวัด และอัยการพิเศษฝ่าย จำนวน 235 คน ส่วนการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และสัมภาษณ์ในเชิงลึกจากพนักงานอัยการที่รับผิดชอบงานบริหารในสำนักงานอัยการสูงสุด จำนวน 20 คน และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกฎหมาย ด้านการบริหารงานยุติธรรม ด้านอาชญาวิทยาหรือทัณฑวิทยา อีกจำนวน 10 คน

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ความแตกต่างกันของพนักงานอัยการเกี่ยวกับภูมิหลังส่วนบุคคลหรือปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานอัยการที่รับผิดชอบพิจารณาสั่งคดีอาญา และประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งพนักงานอัยการ ไม่อาจมีผลการใช้ดุลพินิจสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาที่ไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชนแต่อย่างใด และถึงแม้ว่าพนักงานอัยการจะมีเจตคติทางบวกต่อการใช้ดุลพินิจสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาที่ไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชน ก็ไม่ได้ทำให้ใช้ดุลพินิจสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาที่ไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชนไปด้วย โดยกระบวนการทางกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวกับการสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาที่ไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชนส่งผลการใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการในการสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาที่ไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชน ดังนั้น เห็นควรกำหนดความหมายหรือลักษณะของคดีอาญาที่ไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชนถ้ามีการฟ้องคดีให้ชัดเจนและลดขั้นตอนต่างๆในการเสนอความเห็นเพื่อออกคำสั่งไม่ฟ้องให้สั้นกระชับลง ง่ายต่อการปฏิบัติ ประชาสัมพันธ์หรือทำความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการในส่วนนี้ บรรลุเรื่องดังกล่าวไว้เป็นหลักสูตรหนึ่งในการฝึกอบรมอัยการผู้ช่วย จัดทำคู่มือแนวทางในการปฏิบัติงาน ตลอดจนเผยแพร่คำวินิจฉัยคดีประเภทดังกล่าว

เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิผู้กระทำความผิดและบรรลุดุลพินิจประสงค์ในการรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยของสังคมอย่างแท้จริง สำนักงานอัยการอัยการสูงสุดควรแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยกำหนดความหมายหรือลักษณะของคดีอาญาที่ไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชนถ้ามีการฟ้องคดีให้ชัดเจน และลดขั้นตอนต่างๆในการเสนอความเห็นเพื่อออกคำสั่งไม่ฟ้องให้สั้นกระชับในลักษณะกระจายอำนาจจากส่วนบนลงไปสู่ส่วนล่าง และบรรลุเรื่องหลักการใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการในการสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาที่ไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชนไว้เป็นหลักสูตรหนึ่งในการฝึกอบรมพนักงานอัยการ ตลอดจนจัดทำคู่มือแนวทางในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ เพื่อเป็นก่อให้เกิดความตระหนักรู้และเสริมสร้างความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว นอกจากนี้ควรมีการประชาสัมพันธ์หรือทำความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการในส่วนนี้ ซึ่งอาจจะดำเนินการผ่านสื่อต่างๆ จัดสัมมนาให้ทุกภาคส่วนได้รับรู้ด้วย